

กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี* THE PROCESS OF BECOMING METHAMPHETAMINE TRAFFICKERS OF FEMALE JUVENILE: A CASE STUDY OF THE TRAINING CENTRE BAN PRANEE

มนีรัตน์ ชื่นเจริญ**

Maneerat Chuencharoen

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดและกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า และศึกษาถึงกระบวนการของเด็กและเยาวชนหญิงที่กลายเป็นผู้ค้ายาบ้า โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และการศึกษาแบบ Life-History จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือเด็กและเยาวชนหญิงที่กระทำความผิดและถูกศาลพิพากษาให้การฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี จำนวน 10 ราย

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดและกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า เกิดจากความต้องการทางการเงิน การชักจูงจากเพื่อนหรือเพื่อนสนิท (แฟน) ครอบครัว ชุมชน และโรงเรียน

ส่วนกระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ่านั้นปรากฏว่าเป็นกระบวนการค้ายาบ้า รายย่อยที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์หลาย ๆ อย่าง รวมทั้งความต้องการทางการเงินเพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้หนี้การพนัน ต้องการเงินเพื่อที่จะซื้อยามาเสพ และมีความต้องการทางการเงินเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นและมีความคิดว่าต้องพึ่งตนเองจึงทำให้เกิดความต้องการที่จะหารายได้พิเศษ ประกอบกับสภาพแวดล้อมของครอบครัวและสังคม กล่าวคือ การมี

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษาวិทยานิพนธ์ เรื่อง กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี สาขาสังคมวิทยา (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม) ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

**นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต(อาชญวิทยาและงานยุติธรรม) คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สภาพครอบครัวที่แตกแยกและไม่สมบูรณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมและชุมชนที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เมื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบเห็นอยู่เป็นประจำประกอบกับเห็นว่าการค้ายาบ้ามีรายได้ดีและเป็นงานที่สบาย ไม่ต้องใช้ความรู้ในการค้ายาบ้า รวมถึงการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีการใช้ยาเสพติดและการค้ายาเสพติด จึงทำให้เกิดเป็นกระบวนการค้ายาบ้า เพราะผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 รายคบค้าสมาคม และถูกชักจูงให้เรียนรู้วิธีการค้ายาบ้าจากกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า

Abstract

The purpose of this study is to find the causes concerning of female juvenile delinquency and study the process of becoming methamphetamine traffickers of female juvenile. This study is a qualitative research applied on documentary research, in-depth interview and life-history research with 10 selected key informants from The Training Centre Ban Pranee

The results showed that the causes of female juvenile commit crime and becoming a methamphetamine traffickers are the needed of money, misled by friends or boyfriends, family, the living environment in the crowded area where there are many drug addicted persons and school.

And the process of becoming methamphetamine traffickers of female juvenile is the minority or sub of drug dealer. They have the need of money to afford extravagant stuffs, to pay for their debts, to buy drug and to cover the increased living expenses. So, they believe that they have to get the extra income. They see the bad circumstance of drug selling and using as it is the normal thing. Moreover, selling the drug help them get the big amount of money easily. Then, this attitude persuades them to engage with the other drug dealers and drug trafficking. After that, they group together and become sub drug dealers. As the study also show that the 10 of key informants givers from the study, they learn how to sell the drug from their friends in the gang whom make them become a methamphetamine traffickers later on.

คำสำคัญ: กระบวนการกลายเป็น เด็กและเยาวชนหญิง ผู้ค้ายาบ้า

Keywords: Process of Becoming, Female Juvenile, Methamphetamine Traffickers

บทนำ

เด็กและเยาวชนถือได้ว่าเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติ เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญใน การพัฒนาประเทศ การที่เด็กและเยาวชนจะเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีศักยภาพของชาติได้นั้น จำเป็นต้องได้รับการขัดเกลาในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตที่ต้องเคารพกฎเกณฑ์และกฎหมายของสังคม เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการอบรม สั่งสอนอย่างถูกต้องเหมาะสม เด็กและเยาวชนเหล่านั้นจะเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางและสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก วันที่ 28 มกราคม 2495

“อนาคตของชาติทุกชาติย่อมขึ้นอยู่กับเด็ก เพราะเด็กก็คือผู้ใหญ่ในเวลาข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลในธรรม เคารพต่อบทกฎหมายของบ้านเมืองเสียตั้งแต่เยาว์ เมื่อเติบโตใหญ่ขึ้นพลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดี และประเทศจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ก็โดยต้องมีพลเมืองดีดังนี้”¹

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ในสังคมปัจจุบันเด็กและเยาวชนมีการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นและกลายเป็นปัญหาสังคมที่ต้องได้รับการแก้ไขจากหลายภาคส่วน ซึ่งจากการสำรวจฐานความผิดในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศของสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จะพบว่าเด็กและเยาวชนกระทำ

¹พิพิธภัณฑ์ศาลไทยและหอจดหมายเหตุ, ศาลในอดีต [Online], available URL: <http://www.museum.coj.go.th/court/childandfamily.html>, 2554 (สิงหาคม 29).

ความผิด ในฐานะความผิดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี โดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ
จำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 - 2553²

ฐานความผิด	ปี พ.ศ.									
	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	16,563	16,723	5,897	5,310	6,542	8,803	10,279	11,207	12,352	14,695
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	7,374	7,949	8,886	10,496	10,733	14,314	14,764	12,658	19,973	9,742
ความผิดอื่นๆ	2,980	4,019	5,581	5,937	6,338	8,020	9,250	8,299	9,200	7,145
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	2,175	3,054	4,843	5,969	6,112	8,284	7,784	6,661	6,388	5,474
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	933	1,380	1,957	2,031	2,404	3,414	3,650	3,251	3,413	2,889
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียงและการปกครอง	397	681	1,016	1,149	1,271	1,731	3,247	2,989	2,407	2,300
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	1,026	1,479	1,735	2,416	2,680	3,652	2,154	1,916	2,538	1,812
รวม	31,448	35,285	29,915	33,308	36,080	48,218	51,128	46,981	46,371	44,057

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2554

จากการสำรวจฐานความผิดในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ของสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544-2553 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนซึ่งถูกดำเนินคดี เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิด พบว่า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544-2553 คดีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมีจำนวนคดีมากที่สุด คือ 14,695 คดี คิดเป็นร้อยละ 33.35 ของจำนวนคดีทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดต่าง ๆ และเพิ่ม มากขึ้นตั้งแต่ปี 2547 จนกระทั่งถึงปี

²สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, สถิติคดีย้อนหลังระหว่างปี 2544-2553 [Online], available URL: http://www2.djop.moj.go.th/stat/upload/back53_offense.pdf, 2554 (กรกฎาคม 28).

พ.ศ. 2553 ซึ่งแตกต่างจากฐานคดีอื่น ๆ ที่มีจำนวนลดลง แสดงให้เห็นว่า ยาเสพติดเป็นภัยสังคมที่แพร่ระบาดเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนและนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการระบาดและขยายวงกว้างมากขึ้น โดยนอกจากสถิติของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานีแล้ว พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนหญิงที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการค้ายาเสพติดยังได้ปรากฏในพาดหัวข่าวอย่างต่อเนื่อง

“จับนักเรียนสาวม.6 ค้ายาบ้า” (พาดหัวข่าวของวันพุธที่ 14 พฤศจิกายน 2550)³

“สาว 17 ค้ายาบ้า-ไอซ์ หาเงินใช้เที่ยวเตร่!” (พาดหัวข่าวของวันอาทิตย์ที่ 20 มิถุนายน 2553)⁴

“รวบ 3 พี่น้องค้ายาบ้า มีด.ญ.วัย 14 กับ 15 ปีร่วมด้วย” (พาดหัวข่าวของวันอังคารที่ 29 มิถุนายน 2553)⁵

“สลด! จับเด็กสาว 15 เป็นเจ้าแม่ขายยาบ้า” (พาดหัวข่าวของวันพฤหัสบดีที่ 19 มกราคม 2555)⁶

“ตำรวจสภ.เมืองบุรีรัมย์ รวบ 4 วัยรุ่นชายหญิง ค้าและเสพยาบ้า พร้อมของกลางยาบ้า และตรวจยึดทรัพย์สินเงินสด รถยนต์มูลค่ากว่าล้านบาท” (พาดหัวข่าวของวันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2555)⁷

จะเห็นได้ว่าพาดหัวข่าวข้างต้นนี้ได้แสดงให้เห็นว่าปัญหา ยาเสพติดกำลังแพร่ระบาดเข้าสู่เด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น และกำลังกลายเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชนหญิงที่จากลักษณะโดยทั่วไปของเด็กและเยาวชนหญิงทั้งทางด้านจิตใจและลักษณะอุปนิสัยของเด็กและเยาวชนหญิงนั้นแล้วไม่น่าที่จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดได้

จากปัญหาดังต้นนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า โดยมุ่งเน้นศึกษากลุ่มเด็กและเยาวชนหญิงที่ถูกควบคุมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ

³มติชนออนไลน์, จับนักเรียนสาวม.6 ค้ายาบ้า [Online], available URL: <http://tnews.teenee.com/crime/16897.html>, 2555 (พฤศจิกายน 30).

⁴บางกอกทูเดย์, สาว 17 ค้ายาบ้า-ไอซ์ หาเงินใช้เที่ยวเตร่! [Online], available URL: <http://www.bangkok-Today.com/node/5622>, 2555 (พฤศจิกายน 30).

⁵ไทยรัฐออนไลน์, รวบ 3 พี่น้องค้ายาบ้า มีด.ญ.วัย 14 กับ 15 ปีร่วมด้วย [Online], available URL: <http://www.thairath.co.th/content/region/92738>, 2555 (พฤศจิกายน 30).

⁶ข่าวสนุกออนไลน์, สลด! จับเด็กสาว 15 เป็นเจ้าแม่ขายยาบ้า [Online], available URL: <http://news.sanook.com/1092274/>, 2555 (พฤศจิกายน 30).

⁷ASTV ผู้จัดการออนไลน์, ตำรวจสภ.เมืองบุรีรัมย์ รวบ 4 วัยรุ่นชายหญิง ค้าและเสพยาบ้า พร้อมของกลางยาบ้า และตรวจยึดทรัพย์สินเงินสด รถยนต์มูลค่ากว่าล้านบาท [Online], available URL: <http://www.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9550000085328>, 2555 (พฤศจิกายน 30).

เยาวชนหญิงบ้านปราณี เพื่อที่จะได้ทราบถึงรูปแบบและวิธีการที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนหญิงกลายมาเป็นผู้ค้ายาบ้า อีกทั้งศึกษาถึงสาเหตุในการกระทำผิดดังกล่าวเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไข พี่นฟูและเยาวชาเด็กและเยาวชนหญิงที่กระทำความผิดให้กลับคืนเป็นเด็กและเยาวชนที่ดีและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดและกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า
2. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการกลายเป็เด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการกลายเป็เด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี” เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องจาก หนังสือ เอกสาร วารสาร วิทยานิพนธ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ แนวคิด ทฤษฎี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาประกอบการศึกษาให้สมบูรณ์

2. ศึกษาภาคสนาม (Field Research) โดยจัดทำแบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการกลายเป็เด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า เพื่อเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนหญิงที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี 21 หมู่ 6 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการศึกษาแบบ Life - History อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non Probability Sample) ประเภทกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ที่มีอายุตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 และศาลได้พิพากษาและได้รับการฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี ซึ่งในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณีมีประชากรทั้งหมด 87 คน และมีเด็กและเยาวชนหญิงที่ศาลได้พิพากษาการกระทำผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีน

(ยาบ้า) จำนวน 68 คน ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเด็กและเยาวชนหญิงที่ยินยอมให้ข้อมูล จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการศึกษาแบบ Life – History อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instrument) ดังนี้

1. ทำการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ เอกสาร ตำราทางวิชาการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กฎหมาย แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบสัมภาษณ์

2. กำหนดขอบเขตในส่วนเนื้อหาของการสัมภาษณ์เพื่อให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาโดยจัดทำแนวคำถาม (Interview Guide) เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3. ออกแบบสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด (Open-ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ค้นคว้าจากทางเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษา Life-History มาวิเคราะห์ในลักษณะเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ที่ได้จากการสังเกตสัมภาษณ์ แล้วจัดบันทึกไว้ โดยจะใช้วิธีการหลักในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) คือ การตีความเพื่อสร้างข้อสรุปข้อมูลจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็นให้สอดคล้องกับคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

ผลการศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1 ขวัญตา (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 19 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด(ยาบ้า) 40 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี 5 ปี แต่มีความประพฤติดีจึงถูกลดวันเหลือ 2 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดกาญจนบุรี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พ่อและแม่ประกอบอาชีพทำสวนมะนาว และทำนา รายได้จึงไม่แน่นอน ก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ ขวัญตาอาศัยอยู่ในบ้านกับพี่สาว พี่ชาย และหลานอีก 3 คน เนื่องจากปัจจุบันพ่อได้ไปมีครอบครัวใหม่แล้ว ส่วนแม่ของขวัญตานั้นเสียชีวิตตั้งแต่ขวัญตาอายุได้ 2 ขวบ เนื่องจากเป็นโรคไตวาย

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของขวัญตาเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อนและต่อมาได้หันมาค้ายาบ้าโดยยึดเป็นอาชีพหลักในการหารายได้เพราะการค้ายาบ้าสามารถทำรายได้เป็นจำนวนมากและเป็นงานที่สบาย ประกอบกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้ขวัญตากลายมาเป็นผู้ค้ายาบ่านั้นยังเกิดมาจากครอบครัว เพื่อน และชุมชนซึ่งเป็นตัวผลักดันให้ขวัญตากลายมาเป็นผู้ค้ายาบ้าอีกด้วย โดยคนในครอบครัวคือน้าชายของขวัญตาก็ค้ายาบ้าเป็นอาชีพเช่นกัน โดย

น้ำของขวัญตาจะค้ายาบ้าให้กับคนภายในชุมชน เพราะคนภายในชุมชนส่วนใหญ่เสพยาบ้ากันเป็นจำนวนมาก และน้ำก็มีเงินใช้ไม่ขาดมือ เมื่อขวัญตาเห็นว่าน้ำชาย (คนในครอบครัว) ยังสามารถทำได้ ขวัญตาก็สามารถทำได้เช่นกัน รวมไปถึงจากการที่ขวัญตาเป็นผู้เสพมาก่อน การเข้าถึงยาบ้าจึงเป็นเรื่องง่ายเพื่อนในกลุ่มทุกคนก็มีพฤติกรรมทั้งการเสพและการค้ายาบ้าอยู่แล้วการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เล่นการพนัน เล่นเกมสล็อตออนไลน์และเสพยาทุกวัน ทำให้เงินที่ขวัญตาได้จากพี่สาวไม่เพียงพอเพราะค่าใช้จ่ายมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อขวัญตาเล่นการพนันทำให้ขวัญตากลายเป็นหนี้มากขึ้น จึงทำให้เพื่อนในกลุ่มของขวัญตาชักชวนให้มาค้ายาบ้า ขวัญตาจึงตัดสินใจค้ายาบ้าเลย โดยขวัญตาจะรับยาบ้ามาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อได้ยาบ้ามาแล้วคนภายในชุมชนก็จะเข้ามาซื้อกับขวัญตาเองและเมื่อได้เงินมาจากการค้ายาบ้าเป็นจำนวนมากก็ไม่อยากที่จะให้เงินขาดมือจึงต้องรับยาบ้ามาขายเรื่อย ๆ เพราะคนในภายในชุมชนก็ยังมีความต้องการในการซื้อขายยาบ้าอยู่⁸

กรณีศึกษาที่ 2 น้ำหวาน (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 16 ปี ปัจจุบันอายุ 17 ปี กระทำความผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) 100,000 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานีต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 3 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษาระดับ ป. 5 มีพี่ชาย และพี่สาว พ่อเสียชีวิตตั้งแต่ น้ำหวานอยู่ในท้อง ส่วนแม่หลังจากที่คลอดน้ำหวานก็ไปแต่งงานใหม่และให้ป้า (ญาติห่าง ๆ ฝ่ายแม่) เป็นคนอุปการะเลี้ยงดู

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของน้ำหวานเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อน โดยถูกชักจูงจากเพื่อนให้ลองเสพ น้ำหวานเสพได้ประมาณ 3-4 เดือน เพื่อนของน้ำหวานก็ชวนให้ไปหารายได้พิเศษโดยการค้ายาบ้าเพราะได้เงินดี ประกอบกับในช่วงนั้นน้ำหวานติดเล่นไพ่ที่บ่อนการพนันและชอบซื้อของ ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย จึงทำให้ไม่มีเงิน น้ำหวานจึงสนใจที่จะรับยาบ้ามาขาย ในตอนแรกน้ำหวานรับยาบ้ามาขายจากเพื่อน โดยเพื่อนจะเป็นคนโทรศัพท์ไปบอกกับรุ่นพี่ที่อยู่ในคุกบางขวางว่าต้องการงานให้รุ่นพี่โทรสั่งลูกน้องที่อยู่นอกคุกมาให้เอายาบ้ามาส่ง โดยมีข้อตกลงในการจ่ายเงิน คือ เมื่อได้ยาบ้าไปขายแล้ววันถัดไปจะต้องเอาเงินไปให้คนที่เอายามาส่ง จะได้เป็นการรับประกันว่าจะไม่เบี้ยวเงิน จนต่อมาเมื่อพี่สาวรู้ว่าน้ำหวานค้ายาบ้า พี่สาวจึงแนะนำให้รู้จักกับแฟนของพี่สาวที่ขายยาบ้าและแนะนำให้รู้จักกับรุ่นพี่ของแฟนพี่สาวซึ่งก็ขายยาบ้าเหมือนกัน จนเมื่อรู้จักและสนิทกันกับรุ่นพี่จึงคบกันเป็นแฟน และมาร่วมกันค้ายาบ้า ซึ่งในขณะนั้นน้ำหวานได้ ยึดการขายยาบ้าเป็นอาชีพหลักแล้วเพราะเป็นการค้าที่มีรายได้ดี ทำงานง่ายและสบาย ไม่เหนื่อย อีกทั้งการที่พี่สาวของน้ำหวานตั้งท้อง ทำให้น้ำหวานต้องพยายามหาเงินเพื่อมาช่วยพี่สาว

⁸ขวัญตา (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2555.

เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ครอบครัวสบาย ไม่ต้องลำบาก น้ำหวานจึงค้ายาบ้าร่วมกันกับแฟน และพี่ชาย โดยกลุ่มคนที่ซื้อยาบ้าส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนและคนรู้จัก จะโทรศัพท์มาสั่งจำนวนยาบ้าและเมื่อได้จำนวนแล้วน้ำหวานก็จะขี่รถมอเตอร์ไซด์ไปส่งยาบ้าพร้อมกับรับเงิน⁹

กรณีศึกษาที่ 3 เปรี๊ยะ (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 16 ปี ปัจจุบันอายุ 17 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้าและยาไอซ์) และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี 1 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษาชั้น ม.1 พ่อทำงานอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพนักงานบริษัท ส่วนแม่ขายของชำและเปิดห้องเช่าอยู่ที่บ้านกับยายที่สมุทรปราการ มีน้องชาย 1 คน และน้องสาวอีก 1 คน เมื่อเปรี๊ยะอายุได้ 10 ขวบ แม่ก็เสียชีวิตลง ทำให้พ่อพาเปรี๊ยะและน้อง ไปอยู่บ้านพ่อที่อยุธยาด้วย จนกระทั่งเรียนจบชั้น ป.6 พ่อจึงส่งเปรี๊ยะมาเรียนและมาอยู่เป็นเพื่อนยายที่สมุทรปราการ

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของเปรี๊ยะเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อน โดยในช่วงที่เปรี๊ยะอาศัยอยู่กับพ่อที่อยุธยา เปรี๊ยะเป็นเด็กดีมาตลอด แต่พอเปรี๊ยะมาเรียนและมาอยู่เป็นเพื่อนยายที่สมุทรปราการ เปรี๊ยะก็เริ่มติดเพื่อนแถวบ้าน เริ่มมีพฤติกรรมการเสพยาเที่ยวกลางคืน เล่นไพ่ และติดเกมออนไลน์อย่างมาก โดยหมดเงินไปกับการเล่นเกมสล็อตที่ร้านอินเทอร์เน็ตมากถึงพันกว่าบาทต่อวัน ซึ่งพอเปรี๊ยะติดเกมสล็อตมากขึ้นก็เริ่มมีพฤติกรรมไม่ไปเรียนหนังสือและทำให้ถูกไล่ออก และเมื่ออายุได้ 14 ปีได้เริ่มลองเสพยาไอซ์ ยาบ้ากับเพื่อนจากการอยากรู้อยากลอง จนช่วงหลังคบกับแฟนที่ค้ายาบ้าด้วย เปรี๊ยะจึงหันมาค้ายาเป็นอาชีพหลักร่วมกับแฟนด้วย เพราะแฟนทั้งสองคนที่ค้ายาบ้าได้เงินมาใช้อย่างสะดวกสบายจากการค้ายาบ้า ซึ่งกับแฟนคนที่สองที่เปรี๊ยะได้ตกลงตัดสินใจที่จะค้ายาบ้าก็เพื่อที่จะนำเงินที่ได้มาจากการค้ายาบ้ามาก่อร่างสร้างตัวกับแฟน และสร้างครอบครัวกัน เพราะภายในชุมชนมีการติดต่อซื้อขายยาเสพติดกันเป็นจำนวนมาก กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพื่อนของแฟน เพื่อนของเปรี๊ยะ และวัยรุ่นที่อยู่ในซอยบ้านแฟน ซึ่งกลุ่มลูกค้าจะมีการบอกต่อกันเอง จึงทำให้จะมีคนมาซื้อตลอด¹⁰

กรณีศึกษาที่ 4 พลอยใส (นามสมมติ) พลอยใส อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 18 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง บ้านปรานีเป็นเวลา 1 ปี นับถือศาสนาอิสลาม เป็นคนกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาชั้น ม.3 พ่อทำงานเป็นคนขับสิบล้อรายได้ไม่แน่นอน ส่วนแม่เป็นแม่บ้านในห้างสรรพสินค้าย่านหนองจอก มีพี่ชาย 1 คน ทำงานเป็นพนักงานบริษัท พ่อกับแม่ได้แยกทางกันเมื่อตอนที่พลอยใสอายุได้ 14 ปี หลังจากพ่อกับแม่แยกทางกัน พลอยใสกับแม่ก็ย้ายมาอยู่ที่บ้านเข่าย่านรามอินทราจนอายุ 16 ปี พลอยใสก็ย้ายออกจากบ้านมาอยู่บ้านแฟนย่านหนองจอก

⁹น้ำหวาน (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2555.

¹⁰เปรี๊ยะ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2555.

ซึ่งในขณะที่พลอยใสถูกจับนั้นพลอยใสกำลังตั้งท้องได้ 5 เดือนแล้ว

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของพลอยใสเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อนและได้หันมาค้ายาบ้าเพื่อต้องการเงินเพิ่มเป็นรายได้พิเศษ เริ่มแรกเกิดจากการที่พลอยใสติดเพื่อนที่อยู่ในซอยเดียวกันที่เป็นเด็กไม่ได้เรียนหนังสือ โดยเพื่อนชักชวนให้พลอยใสลองเสพยาไอซ์และยาบ้า ด้วยความอยากลอง พลอยใสจึงเริ่มเสพยาตั้งแต่นั้นมาและเสพติดยาโดยไม่รู้ตัวซึ่งจะเสพกับเพื่อนเป็นประจำ จนต่อมาเมื่อพลอยใสไม่ได้เรียนหนังสือเพราะแม่ไม่มีเงินส่งให้เรียน พลอยใสจึงย้ายไปอยู่บ้านแฟน พลอยใสก็อยู่บ้านเฉยๆ ไม่ต้องทำงานบ้าน เพราะแม่ของแฟนทำให้ทุกอย่างแล้ว พลอยใสจึงเอาเวลาที่ไม่ได้ทำอะไรแอบไปเสพยาบ้ากับเพื่อนเป็นประจำ โดยที่แฟนของพลอยใสก็รู้ว่าพลอยใสเสพยาบ้า เงินที่แฟนให้พลอยใสมาใช้จ่ายในแต่ละวันจึงหมดไป จนต่อมาเมื่อพลอยใสรู้ว่าตัวเองตั้งท้อง พลอยใสจึงต้องเลิกเสพยา และเริ่มคิดที่จะหาเงินเพื่อที่จะทำให้อลูก ไม่ต้องลำบาก พลอยใสจึงเอาเรื่องไปปรึกษาเพื่อน เพื่อนในกลุ่มที่เสพยาจึงแนะนำให้พลอยใสค้ายาบ้าเพราะเป็นงานสบาย ขายยาบ้าได้เงินมาก็รวย มีเงินใช้เยอะ ลูกก็ได้ไม่ต้องลำบากด้วย พลอยใสจึงตัดสินใจไปรับยาบ้าจากเพื่อนมาขายโดยจะมีการโทรศัพท์มาสั่งและบอก จุดนัดในการส่งยาบ้า¹¹

กรณีศึกษาที่ 5 ปูเป้ (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 15 ปี ปัจจุบันอายุ 16 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) 16 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานีเป็นเวลา 1 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดปทุมธานี จบการศึกษาชั้น ป.6 พ่อทำงานรับจ้างแบกข้าวที่โรงสีข้าว รายได้วันละ 400 บาท ก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ อาศัยอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยง แม่เลี้ยงอายุ 20 กว่าๆ ทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟในร้านอาหาร ส่วนแม่แท้ๆ เสียชีวิตตั้งแต่ปูเป้อายุได้ 5 ขวบบ้านที่อยู่เป็นบ้านของพ่อเอง ตั้งอยู่ในซอยชุมชนแถวบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของปูเป้เกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อน และต่อมาได้หันมาค้ายาบ้าโดยยึดเป็นอาชีพ สาเหตุสำคัญที่ทำให้ปูเป้กลายมาเป็นผู้ค้ายาบ้า นั้นยังเกิดมาจากครอบครัว และเพื่อน เนื่องจากสภาพครอบครัวของปูเป้ที่มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยระหว่างพ่อกับแม่เลี้ยง รวมทั้งยังเกิดจากการที่พ่อของปูเป้สร้างความกดดันต่างๆ ดุด่าว่าปบบังคับ และทำร้ายร่างกายปูเป้ จนทำให้เกิดความเกลียดชังในพฤติกรรมของพ่อส่งผลให้ปูเป้มีพฤติกรรมชอบหนีออกจากบ้านไปอยู่บ้านเพื่อน และเมื่อถึงเวลาที่มีปัญหาปูเป้จึงมักจะหนีไปปรึกษาเพื่อนมากกว่า เพราะเพื่อนจะเป็นที่พึ่งให้กับปูเป้ได้ตลอดเวลา ปูเป้จึงติดเพื่อนมาก โดยก่อนที่ปูเป้จะเป็นกลายมาเป็นคนค้ายาบ้า ปูเป้ได้เคยลองเสพยาบ้ากับเพื่อนมาก่อนและเคยถูกจับเข้าไปอยู่ศูนย์แรกรับฯ ที่ปากคลองตลาดเป็นเวลา 1 เดือน ปูเป้ก็เลิกเสพยา แต่เลิกเสพได้ไม่กี่เดือนก็กลับมาเสพใหม่เพราะเพื่อนกลุ่มเดิมชวนให้เสพอีก เสพไปด้วยทำงานพิเศษไปด้วย ปูเป้คิดว่างาน

¹¹พลอยใส (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2555.

ที่ทำทั้งเหนื่อยและลำบาก เงินก็น้อยไม่พอใช้ เพื่อนจึงแนะนำให้รู้จักกับรุ่นพี่ รุ่นพี่จึงแนะนำให้ลองมาค้ายาบ้าเพราะเป็นงานที่ไม่ต้องเหนื่อย ปู่เป่จึงรับยาบ้าจากรุ่นพี่ที่รู้จักมาขาย กลุ่มคนที่ซื้อส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนในชุมชน เพื่อน และกลุ่มคนที่เพื่อนแนะนำ¹²

กรณีศึกษาที่ 6 หมูแดง (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 18 ปี กระทำความผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด(ยาบ้า) 4,000 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณีต่ำสุด 4 ปี สูงสุด 6 ปี นับถือศาสนาอิสลาม เป็นคนจังหวัดนนทบุรี จบการศึกษาชั้นปวช. ปี 2 พ่อมีอาชีพทำไร่และทำสวนผักในที่ดินของตัวเอง รายได้ไม่แน่นอน ส่วนแม่เป็นแม่บ้านคอยดูแลบ้านให้กับเจ้าของโรงงาน มีพี่สาว 2 คน พี่สาวคนโตทำงานเป็นครูพี่เลี้ยงเด็กอนุบาล ส่วนพี่สาวคนที่สองทำงานที่คลินิกรักษาหน้าแห่งหนึ่ง อยู่รวมกัน 5 คน ในบ้านสวนที่อยู่บนที่ดินที่ย้ายยกให้กับแม่

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของหมูแดงเกิดจากการที่บุคคลภายในครอบครัว คือ พี่สาว พี่เขย และแฟนเป็นผู้ค้ายาบ้ากันทั้งหมด รวมทั้งเกิดจากการที่สังคมของหมูแดงให้ความสำคัญกับวัตถุซึ่งพอหมูแดงต้องออกไปเที่ยวกับเพื่อน ก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายเยอะ เงินที่ได้จากพ่อและแม่อีกไม่เพียงพอ เพื่อนจึงแนะนำให้รู้จักกับแฟนเพราะเห็นว่าแฟนเป็นคนมีเงิน หมูแดงจึงตัดสินใจคบและจนมารู้ทีหลังว่าแฟนค้ายาบ้า ซึ่งในขณะนั้นหมูแดงก็ไม่ได้สนใจแล้ว เพราะหมูแดงคิดถึงเพียงแต่เรื่องเงินเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อมีเงินเยอะก็ต้องใช้จ่ายเยอะ เงินที่มีจึงหมุนเงินไม่ทัน เพราะส่วนใหญ่หมูแดงจะใช้จ่ายกับการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า เครื่องสำอาง เล่นไฟ และการที่หมูแดงเห็นว่าเพื่อนมีอะไรก็มีความต้องการที่อยากจะมีอยากจะทำตามเพื่อนบ้าง จึงทำให้หมูแดงซื้อของตามเพื่อนตลอด ซึ่งนอกจากหมูแดงจะใช้จ่ายเยอะแล้วแฟนของหมูก็ชอบแต่งรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งค่าใช้จ่ายในการแต่งรถแต่ละครั้งก็เป็นจำนวนมาก หมูแดงจึงต้องไปขายเสื้อผ้ากับกีฟช็อปที่ตลาดนัดในตอนเย็นด้วยส่วนตอนกลางวันก็จะไปส่งยาบ้าให้ลูกค้า ซึ่งยาบ้าที่รับก็จะไปรับจากแฟนของพี่สาวทั้งสองคน¹³

กรณีศึกษาที่ 7 แดงโม (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 18 ปี กระทำความผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) 45 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณีต่ำสุด 3 ปี สูงสุด 5 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษาชั้นม. 1 พ่อมีอาชีพรับจ้างขี่รถสามล้อที่แถวท่าน้ำสมุทรปราการ พ่อทำงานทุกวัน เพราะต้องเลี้ยงลูกเพียงคนเดียว เนื่องจากแยกทางกับแม่ตั้งแต่แดงโมอายุได้สี่ขวบ มีพี่สาว 1 คน และน้องชายอีก 1 คน พี่สาวทำอาชีพขายเสื้อผ้าและขายคอนแทคเลนส์อยู่ที่ท่าน้ำสมุทรปราการ อาศัยอยู่กับพ่อ พี่สาว น้องชาย และหลาน (ลูกของพี่สาว) 3 คน เป็นบ้านไม้ในชุมชนพระประแดง โดยในขณะที่แดงโมถูกจับพร้อมกับแฟนนั้น แดงโมก็ท้อง

¹²ปู่เป่ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2555.

¹³หมูแดง (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2555.

ได้ 2 เดือนแล้ว จึงทำให้แดงไม่ต้องคลอດลูกอยู่ภายในศูนย์ฝึกฯ

แดงโม้กระทำผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดถูกจับพร้อมกันกับแฟน เนื่องจากวันที่ถูกจับแฟนไปส่งยาบ้าและแดงโม้ได้ขอติดรถไปโรงพยาบาลด้วย จึงทำให้แดงโม้ถูกจับมาพร้อมกัน ส่วนสาเหตุที่แฟนของแดงโม้ค้ายาบ้าเนื่องจากพ่อของแฟนแดงโม้เป็นคนเข้มงวดและดุมาก งานที่แฟนทำก็เป็นงานธนาการรายได้ก็น้อยเพราะเรียนไม่จบปริญญา เวลาที่แฟนของแดงโม้ต้องการเงินเพิ่มจึงไม่กล้าขอกับพ่อ แฟนของแดงโม้จึงแอบขายยาบ้า โดยแฟนของแดงโม้จะรับยา บ้าจากเพื่อนมาขายอีกทอดหนึ่ง¹⁴

กรณีศึกษาที่ 8 หลิน (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 19 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) 100 เม็ด และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี 1 ปี 1 เดือน นับถือศาสนาอิสลาม เป็นคนกรุงเทพมหานคร สถานภาพโสด จบการศึกษาชั้น ป. 6 พ่อและแม่ทำอาชีพรับจ้าง ทำงานอยู่ในโรงงานกระดาษยาสูบของลุง ซึ่งโรงงานก็ตั้งอยู่ใกล้ ๆ บ้าน รายได้ 250 บาทต่อวัน ทำงานทุกวันพักอาศัยอยู่ที่บ้านย่าประกอบไปด้วย ย่า พ่อ แม่ หลิน น้องชาย และอาผู้หญิงอีก 2 คนอยู่ในบ้านหลังเดียวกันเป็นบ้านเดี่ยวในซอยย่านหนองจอก

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของหลินเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพมาก่อนและต่อมาได้หันมาค้ายาบ้าโดยยึดเป็นอาชีพหลักในการหารายได้ ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้หลินเริ่มเสพยานั้นนั้นเกิดมาจากการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้ และมักจะให้ความสนใจแต่กับตัวน้องชายมากกว่า หลินจึงมีความรู้สึกอยู่ทุกครั้งว่าไม่เคยได้รับความรักจากพ่อและแม่เลย เพราะพ่อและแม่มักน้องชายมากกว่า อย่างเช่น เวลาซื้อของก็มักจะตามใจน้องชายมากกว่าหลิน จึงทำให้หลินตีตัวออกห่างจากพ่อและแม่ และจะสนิทกับย่ามากที่สุด ครอบครัว แต่พอหลังจากหลินลาออกจากโรงเรียน หลินก็ติดเพื่อนแถวบ้าน ซึ่งเพื่อนของหลินก็จะมีพฤติกรรมติดบุหรี่และติดยา หลินจึงเสพยาตามเพื่อนจนติดและไม่สามารถเลิกได้ เงินที่ย่าให้มาใช้ก็หมด โกหกย่าหลายครั้งจนกระทั่งย่าไม่ให้เงินใช้ หลินจึงใช้วิธีขายยาบ้าเพราะเพื่อนชวนให้มาขายเพราะได้เงินเยอะและเห็นว่าทั้งเพื่อน และรุ่นพี่ที่ขายก็มีเงินใช้และรวยกันทุกคน หลินจึงรับยามาจากเพื่อน และเอาไปขายกับคนในชุมชน เพราะคนในชุมชนมีการใช้ยาเสพติดเยอะมาก โดยเฉพาะวัยรุ่นในซอย¹⁵

กรณีศึกษาที่ 9 มิวลิต (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี เพิ่งเข้ามาอยู่ที่ศูนย์ฝึกฯ 8 เดือน ปัจจุบันอายุ 17 ปี กระทำความผิดในคดีครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) 700 เม็ด ยาไอซ์ 20 กรัม และถูกศาลพิพากษาให้อยู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณีต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 3 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาชั้น ม. 1 พ่อ

¹⁴แดงโม้ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.

¹⁵หลิน (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2555.

ขายของชำและปล่อยเงินกู้ยืมที่บ้าน ส่วนแม่ตอนกลางวันช่วยพ่อขายของตอนเย็นขายเสื้อผ้าอยู่ที่
คาร์ฟูร์พระราม 4 รายได้รวมกันประมาณ 30,000-40,000 บาท มีพี่ชาย 1 คน มีสมาชิกในบ้าน
5 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ พี่ชาย พี่สาว และมิวลิค อาศัยอยู่ในบ้านเช่าในชุมชนแออัดคลองเตย

กระบวนการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าของมิวลิคเกิดจากการยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าในฐานะผู้เสพยา
ก่อนและต่อมาค้ายาบ้าเพื่อที่จะต้องการหารายได้เพิ่มซึ่งครอบครัวของมิวลิคอาศัยอยู่ในชุมชน แออัด
คลองเตย ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นจำนวนมาก การเห็นการซื้อขายยาเสพติดจึง
เป็นเรื่องปกติ รวมทั้งพ่อและพี่ชายของมิวลิคก็เสพยาเสพติดไปด้วย เริ่มจากการที่มิวลิค เสพยา
กับเพื่อนในวงเหล้าและเห็นพี่ชายเสพยาในห้องนอน จึงทำให้มิวลิครู้สึกปกติกับการใช้ยา
เสพติด การลองเสพยาจึงเป็นเรื่องง่ายมากในสังคมที่มิวลิคอาศัยอยู่ เพราะเพื่อนของมิวลิคก็เสพยา
กันทุกคน เวลาออกไปเที่ยวกลางคืนก็มีการเล่นยาไอซ์ ยาอี ยาเค ต้มเหล้า เล่นการพนัน เป็นเรื่อง
ปกติ มิวลิคก็เต็มใจที่จะลองอยู่ทุกครั้ง และจากการที่มิวลิคไปเที่ยวกลางคืนบ่อยก็ทำให้ได้รู้จักกับ
แฟนซึ่งแฟนก็ค้ายาบ้าด้วย เวลาไปเที่ยวแฟนก็จะออกค่าใช้จ่ายให้ตลอด ซึ่งในตอนแรกแฟนก็ขาย
คนเดียวแต่พอมาตอนหลังมีเพื่อนในกลุ่มขายด้วย แล้วเห็นเพื่อนได้เงินมาเยอะ ก็เลยเริ่มสนใจ
จากนั้นจึงเริ่มรับยาบ้าจากแฟนมาขาย ส่วนมากก็จะขายกับคนในชุมชนคลองเตย¹⁶

กรณีศึกษาที่ 10 พลอยสวย (นามสมมติ) อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 19 ปี
กระทำความผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด(ยาบ้า) และถูกศาลพิพากษาให้อยู่
ศูนย์ฝึกฯ บ้านปราณีเป็นเวลา 2 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดนครนายก จบการศึกษาชั้น
ม.3 พ่อมีอาชีพรับจ้างขับรถให้กับบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ส่วนแม่ขายของอยู่จังหวัด
นนทบุรี มีพี่สาว 1 คน พ่อและแม่แยกทางกันตั้งแต่พลอยสวยอายุได้ 9 ขวบ พ่อเลยให้พี่สาวกับ
พลอยสวยมาอยู่ที่นครนายกกับปู่และย่า ส่วนแม่ก็กลับไปขายของอยู่บ้านที่นนทบุรี ทุกเดือนแม่ก็
จะส่ง ค่าเลี้ยงดูมาให้เดือนละ 5,000 บาท บ้านที่อาศัยอยู่ที่นครนายกจึงเป็นบ้านสวนของปู่กับย่า

พลอยสวยกระทำผิดในคดีร่วมกันครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด โดยที่ถึงแม้ว่า
พลอยสวยจะไม่เคยเสพยาเสพติด และคนในครอบครัวก็ไม่เคยมีใครยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน
แต่การที่พลอยสวยมีแฟนที่เป็นทั้งผู้เสพยาและผู้ค้า จึงถือได้ว่าพลอยสวยมีส่วนร่วมกับการค้ายาเสพติด
ด้วย เพราะพลอยสวยได้รู้และเห็นถึงวิธีการในการจำหน่ายยาเสพติด และคนในครอบครัวของ
แฟน คือ ทั้งพ่อและแม่ของแฟน รู้ว่าแฟนค้ายาบ้า แต่ก็ไม่มีใครห้ามแฟน เพราะพ่อแม่ของแฟน
ไม่ได้ทำงาน รายได้หลักของครอบครัวจึงมาจากการขายยาบ้า¹⁷

¹⁶มิวลิค (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.

¹⁷พลอยสวย (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.

การอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

การอภิปรายผล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการศึกษาแบบ Life – History อย่างละเอียด เป็นรายบุคคล จำนวน 10 ราย สามารถนำมาวิเคราะห์ในลักษณะเชิงพรรณนาตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า

จากการผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณีกลายเป็นผู้ค้ายาบ้ามีดังนี้

1.1 ความต้องการทางการเงิน จากผลการศึกษาพบว่า ก่อนที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะกลายเป็นผู้ค้ายาบ่านั้นเกิดจากความต้องการทางการเงินจากหลายสาเหตุ คือ ความต้องการทางการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ต้องการเงินเพื่อที่ซื้อยาเสพติดมาเสพ มีความต้องการทางการเงินเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นและมีความคิดว่าต้องพึ่งตนเอง ซึ่งจากความต้องการทางการเงินต่าง ๆ เหล่านี้ได้ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า เนื่องจากการค้ายาบ้าเป็นวิธีการที่สามารถหาเงินจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory) ของโรเบิร์ต เมอร์ตัน (Robert Merton)¹⁸ ที่กล่าวไว้ว่า ความกดดันทางสังคมจะเกิดกับบุคคลในสังคม เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างจุดหมายของสังคมกับวิธีการไปสู่จุดหมายนั้น (Dysfunction between Goals and Means) เพราะฉะนั้นแนวทางที่บุคคลจะตอบโต้ต่อความกดดันทางสังคม แบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ซึ่งเด็กและเยาวชนหญิงที่ค้ายาบ้ามนี้เกี่ยวเนื่องกับรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง (Innovation) กล่าวคือ เด็กและเยาวชนหญิงยอมรับจุดหมายทางสังคมในการสร้างความร่ำรวยแต่ไม่สามารถทำได้โดยวิธีการที่ได้รับการยอมรับ ดังนั้นเด็กและเยาวชนหญิงจึงแสวงหาวิธีการใหม่ในการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นการกระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งสอดคล้องกับวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี” ของสุนิสา จิรณานนท์ ที่กล่าวว่า จากการที่รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน เมื่อเด็กและเยาวชนหญิงมีปัญหาทางการเงิน เด็กและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่ มักจะแก้ไขปัญหาเองโดยไม่รบกวนบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือสมาชิกภายในครอบครัว จาก

¹⁸See, Robert K. Merton, "Social Structure and Anomie," *American Sociological Review* 3, 4 (1938): 672-682.

ปัญหาทางด้านสภาวะเศรษฐกิจนี้ทำให้เด็กและเยาวชนเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดและกระทำความผิด
คดียาเสพติดมากขึ้น เพราะถ้าหากครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพออาจทำให้บุคคลในครอบครัวหลงผิด
ไปค้ายา เสพติดและใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น¹⁹

1.2 การชักจูงจากเพื่อนหรือเพื่อนสนิท (แฟน) ถือว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ให้
ข้อมูลสำคัญกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า โดยกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนสนิท (แฟน) ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง
10 ราย จะโน้มน้าวและชักจูงผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้ยาเสพติดและค้ายาบ้า จากการเก็บรวบรวมข้อมูล
พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 ราย มีการคบค้าสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสพยาและค้ายา
เสพติด จึงถูกโน้มน้าวและชักชวนให้เข้าสู่กระบวนการค้ายาบ้าและกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าในที่สุด ซึ่ง
สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม ของจำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ ที่กล่าว
ไว้ว่า องค์การหนึ่งที่ทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคม คือ กลุ่มเพื่อน โดยกลุ่มเพื่อนมีส่วนเกี่ยวข้อง
กับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทางอ้อม เพราะไม่มีการเขียนระเบียบหรือกฎเกณฑ์ในการที่
บุคคลจะคบกับเพื่อนไว้อย่างแน่นอน บุคคลคบกันเป็นเพื่อนเพราะมีสิ่งที่ต้องการร่วมกันบางประการ
คนจะคบกันเป็นเพื่อนได้ต้องมีความพอใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน เมื่อเยาว์วัยเด็กๆ มักจะเลียน
แบบความประพฤติจากเพื่อน การเรียนรู้ระเบียบสังคมจากกลุ่มเพื่อนแม้จะเป็นกระบวนการ
ขัดเกลาทางสังคมทางอ้อม แต่เป็นสิ่งที่ใกล้ชิดตัวบุคคลมากที่สุด และบุคคลกระทำอย่างเต็มใจโดย
ไม่รู้สึกรู้ว่าถูกบังคับ บุคคลเรียนรู้ว่าการจะมีชีวิตอยู่ในสังคมได้ต้องรู้จักปรับความต้องการของตนเอง
ให้สอดคล้องกับความต้องการของคนอื่นด้วย สิ่งที่ตนเองพอใจกระทำแต่ถ้าเพื่อนไม่พอใจก็ไม่อาจ
กระทำ อีกทั้งครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับเด็ก จะมีโอกาสอยู่
รวมกันในวันหยุดเท่านั้น จึงทำให้ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อน ทำกิจกรรม
และพูดคุยร่วมกัน และติดเพื่อน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อน²⁰ ซึ่งสอดคล้อง
กับทฤษฎีความแตกต่างในการคบหาสมาคม (Differential Associations Theory) ของเอ็ดวิน
ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin Sutherland)²¹ ที่ได้กล่าวว่ากระบวนการสำคัญเฉพาะเจาะจงที่พัฒนา
พฤติกรรมอาชญากรรมของมนุษย์คือ การคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้าน
ความเป็นอาชญากรและความเป็นพลเมืองดี ทฤษฎีของซัทเธอร์แลนด์ได้ให้ความสำคัญกับ “การ
คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เป็นอาชญากร” โดยให้เหตุผลว่าความผูกพันกับเพื่อนจะสร้างสภาพ
แวดล้อม ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้และการส่งเสริมสนับสนุน ทั้งในด้านพฤติกรรมและความ

¹⁹สุณิสา จิรณานนท์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็ก
และเยาวชนหญิงบ้านปรานี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2545).

²⁰จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ, สังคมวิทยา, พิมพ์ครั้งที่ 13 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2549).

²¹Edwin H. Sutherland, *Principles of Criminology* (Chicago: University of Chicago Press,
1924).

เห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าว เยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดี มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดีและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมาย ในทางตรงกันข้ามเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็น อาชญากรจะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมอาชญากรรม และเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม และซัทเธอร์แลนด์ยังนำเสนอว่า บุคคลจะเรียนรู้ทั้งพฤติกรรมและความเชื่อในอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ชิดกับบุคคล ซึ่งจะเห็นได้ว่าสามารถอธิบายได้ถึงสาเหตุของการกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญเรียนรู้วิธีการเสพยาและค้ายาบ้ามาจากเพื่อนโดยตรง

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยส่วนใหญ่มีค่านิยมกลุ่ม คือค่านิยมการซื้อของที่เมื่อเพื่อนในกลุ่มซื้อสินค้า เครื่องสำอาง กระเป๋า ยี่ห้อใดก็ตามก็จะซื้อตามเพื่อน รวมทั้งค่านิยมในการคบเพื่อนชายและค่านิยมการเสพยาเสพติด ที่กลุ่มเพื่อนจะมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เที่ยวกลางคืน และเสพยาเสพติดประเภทต่าง ๆ เนื่องจากเห็นว่าเพื่อนทำก็เลยทำตาม ซึ่งจากค่านิยมต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้เข้าสู่กระบวนการค้ายาบ้าเนื่องจากได้รับวัฒนธรรม รองในการกระทำผิดจากกลุ่มเพื่อนสอดคล้องกับทฤษฎีวัฒนธรรมรอง (Subculture Theory) ของโคลวาร์ดและโฮลลิน (Cloward and Ohlin)²² ได้กล่าวถึง วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นที่เน้นความสำคัญที่ “ค่านิยม” ทางสังคม และวิถีชีวิตของคน โดยวัฒนธรรมรองอาชญากรรมเป็นวัฒนธรรมของกลุ่มเยาวชนที่รวมตัวกันประกอบอาชญากรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมคือการมีฐานะ ทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ซึ่งในที่นี้กลุ่มเพื่อนของผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แนะนำชักจูงให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า²³

1.3 ครอบครัว มีส่วนผลักดันให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าครอบครัวของเด็กและเยาวชนหญิงที่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งการใช้ยาเสพติด และค้ายาเสพติดส่งผลให้เด็กและเยาวชนหญิงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเพราะเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องแต่ก็ไม่ได้ถูกจับกุมดำเนินคดีแต่อย่างใด ซึ่งตามแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว เรื่อง “ครอบครัวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ” ของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ที่กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยของสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมแบบแผนความประพฤติ หรือที่เรียกว่า “บุคลิกภาพ” ของสมาชิกใหม่ให้กับสังคม ซึ่งบุคลิกภาพ หมายถึง แบบอุปนิสัยของแต่ละบุคคลที่บอกให้ทราบถึงการปรับตัวซึ่งเป็นเอกเทศของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวบุคคลนั้น บุคลิกภาพเกิดจากพัฒนาการของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญกับการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน ซึ่งการการเก็บรวบรวมข้อมูล

²²See, Richard A. Cloward and Lloyd E. Ohlin, *Delinquency and Opportunity* (Glence, III Free Press, 1960).

²³พรชัย ชันดี, อัมย์ ปิตะนีละบุตร และ อัคริน วัฒนวิบูลย์, ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาญาวิทยา (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิต, 2543).

การสัมภาษณ์พบว่าครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 7 รายมีลักษณะครอบครัวที่แตกแยกซึ่งทำให้เห็นได้ว่าการที่ครอบครัวแตกแยกนั้นทำให้ เด็กและเยาวชนหญิงไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน การขัดเกลา และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดขึ้น²⁴ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social bond theory) ของทราวิส เฮอร์ชชี (Travis Hirschi)²⁵ เชื่อว่า ความผูกพันทางจิตใจระหว่างบิดามารดากับเยาวชน เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะเป็นตัวกำหนดว่า เยาวชนจะกระทำผิดมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ เยาวชนที่มีความผูกพันทางใจกับบิดามารดามาก เมื่อปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมส่วนรวมก็จะได้รับการยอมรับและชมเชยเป็นรางวัลตอบแทนมากกว่าเยาวชนที่มีความผูกพันกับบิดามารดาน้อย และถ้าไม่ปฏิบัติตามก็จะได้รับการลงโทษมากน้อยตามลำดับความสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้เยาวชนที่ปราศจากความผูกพันดังกล่าวก็就不用เกิดการเรียนรู้จากการให้รางวัลหรือการลงโทษ จึงไม่มีความยินดียินร้ายในปฏิกิริยาตอบโต้ของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา หรือเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองในที่สุด²⁶

อีกทั้งยังสอดคล้องกับอุมาพร ตรังคสมบัติ ที่ได้กล่าวถึงตัวแบบทางจริยธรรมของครอบครัวกับการทำความผิดของเด็กและเยาวชนว่า การที่เด็กถูกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีตัวแบบทางจริยธรรมเบี่ยงเบน หรืออยู่ในครอบครัวที่มีมาตรฐานทางศีลธรรมต่ำ (Immoral standard) จะมีส่วนหล่อหลอมขัดเกลาให้เด็กเกิดการเรียนรู้ไปตามครอบครัว หรือถ้าบิดามารดาประพฤติตนผิดกฎหมาย หรือผิดศีลธรรมทำตัวอย่างไม่ดีให้เด็กเห็น เด็กจะมีทัศนคติและค่านิยมไปในทำนองเดียวกัน คือเห็นดีเห็นงาม เห็นผิดเป็นชอบไปด้วย เกิดความขัดแย้งและสับสนในจิตใจนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายได้²⁷

1.4 ชุมชน สภาพแวดล้อมภายในชุมชนมีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกิดความเคยชินและเรียนรู้วิธีการเสพและค้ายาเสพติดจากชุมชน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ชุมชนของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 ราย มีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก รวมทั้ง บ้านของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่อยู่ในชุมชนแออัดจะเรียนรู้การกระทำผิดได้ง่าย เพราะสังคมส่วนใหญ่จะมีอาชญากรรมต่าง ๆ บ่อยครั้ง อาทิ การลักขโมย การใช้ยาเสพติด ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนหญิงเจอสภาพการณ์เช่นนี้จึงเกิดความคุ้นชิน และเห็นว่าการกระทำผิดเหล่านี้เป็นเรื่องปกติธรรมดา สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีทำร้ายร่างกายของเด็ก

²⁴จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, ครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำความผิด: จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร (ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543).

²⁵See, Travis Hirschi, *Causes of Delinquency* (Berkeley: University of California Press, 1971).

²⁶จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, “ค่านิยมที่เป็นเครื่องชี้แนวโน้มการต่อต้านสังคมของเยาวชนกระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529), หน้า 38.

²⁷อุมาพร ตรังคสมบัติ, *จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว* (กรุงเทพมหานคร: เพื่องฟ้าพริ้นติ้ง, 2541).

และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง” ของก๊กก้อง ดิศวัฒน์ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่าและอยู่ในชุมชนแออัด มีกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำความผิดในคดีทำร้ายร่างกาย มีการพบปะกับกลุ่มเพื่อนในชุมชนนั้นบ่อย ๆ มักจะมีพฤติกรรมไปในลักษณะเดียวกัน²⁸ ประกอบกับ ในงานวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี” ของสุนิสา จิรณานนท์ พบว่าเด็กและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งยาเสพติด ในบริเวณที่พักอาศัยมีแหล่งขายยาเสพติด และมีคนเสพยาเสพติดมาก ชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่เป็นชุมชนที่ค่อนข้างแออัด และมีสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ซึ่งเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย จากลักษณะสภาพแวดล้อมดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมเป็นตัวผลักดันให้เด็กและเยาวชนหญิงใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น เพราะเด็กและเยาวชนเกิดความเคยชินกับยาเสพติดมาตั้งแต่เด็ก และเกิดการเรียนรู้ในการใช้ยาเสพติด โดยเห็นว่าการใช้ยาเสพติดเป็นเรื่องปกติธรรมดา คนทั่วไปก็ใช้ยาเสพติด จึงเริ่มทดลองใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น เป็นผลทำให้เด็กและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่ติดยาเสพติดมากขึ้น²⁹

1.5 โรงเรียน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 ราย ขาดการศึกษา เรียนหนังสือไม่จบ เพราะไม่ชอบการไปโรงเรียน ไม่ชอบเรียนหนังสือ เรียนหนังสือไม่สนุก อีกทั้งการเรียนไม่ดี ซึ่งจากการที่ไม่ได้โรงเรียนส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญขาดกิจกรรม การมีส่วนร่วมในโรงเรียนที่เป็นประโยชน์ และได้เอาเวลาที่ไม่ได้เรียนหนังสือมาแว่สุ่ม และเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน จึงมีโอกาที่จะออกไปกระทำผิดได้มากกว่าเด็กและเยาวชนที่ไปเรียนหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี **พันธะทางสังคมของทราวิซ เฮอริช** ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพันธะทางสังคมหรือความผูกพันกับสังคม คือ การเข้าร่วม (Involvement) ที่หมายถึง การที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมเป็นเหตุให้บุคคลถูกจำกัดเวลาที่จะไปประกอบอาชญากรรม เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่ได้ถูกใช้ให้หมดไปกับกิจกรรมสังคม ดังนั้นการเข้าร่วมถือว่าเป็นองค์ประกอบด้านกิจกรรมของพันธะหรือสัญญาผูกมัดที่บุคคลมีต่อสังคม³⁰

นอกจากสาเหตุข้างต้นที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าคือ การที่สังคมในปัจจุบันให้สิทธิที่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย จึงทำให้

²⁸ก๊กก้อง ดิศวัฒน์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีทำร้ายร่างกายของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง,” (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545).

²⁹สุนิสา จิรณานนท์, “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545).

³⁰พรชัย ชันดี, ธัชชัย ปิตะนีละบุตร และ อัศวิน วัฒนวิบูลย์, **ทฤษฎี และงานวิจัยทางอาชญาวิทยา**, (กรุงเทพมหานคร: บุ๊คเน็ต, 2543).

โอกาสในการกระทำความผิดจึงมีมากขึ้น ดังทฤษฎีการกระทำผิดของผู้หญิง (Theory of Female Offending) ในกลุ่มทฤษฎีของการปลดปล่อยให้เป็นอิสระของผู้หญิง (Women Liberation Theories) มีแนวคิดที่ว่า เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เปิดโอกาสให้บทบาทพฤติกรรมของผู้ชายและหญิงมีความแตกต่างกันน้อยลงไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ครอบครัว การเมือง ทหาร และเศรษฐกิจ ผู้หญิงและผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมีความคล้ายคลึงกันในด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือพฤติกรรมอาชญากรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง นักทฤษฎีแนวนี้เชื่อว่า บทบาททางสังคมของผู้หญิงในยุคใหม่จะมีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในพฤติกรรมอาชญากรรมของผู้หญิงด้วย และสอดคล้องกับ Rita James Simon ที่ได้เขียนหนังสือ เรื่อง Women and Crime และนำเสนอว่า อาชญากรรมที่ประกอบโดยผู้หญิงเพิ่มจำนวนมากขึ้นทั้งปริมาณและรูปแบบ หากแต่ไม่ได้เกิดจากการที่ผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีการใช้กำลังมากขึ้นซึ่งเป็นบุคลิกภาพของเพศชาย หากแต่เป็นกรณีที่ผู้หญิงได้เข้ามามีโอกาสในการประกอบอาชญากรรมมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของผู้หญิงในการเข้าร่วมตลาดแรงงาน การศึกษา การประกอบอาชีพ และรายได้ ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสมากขึ้นในการประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมปกปักรักษา³¹ และสอดคล้องกับ Frances Heidensohn ที่ได้เขียนหนังสือ เรื่อง Women and Crime ที่ได้กล่าวว่า การกระทำความผิดของผู้หญิงเกิดมาจากการที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้ผู้หญิงไม่ได้เป็นคนชายขอบ มีโอกาสในการแสดงความสามารถเทียบเคียงกับผู้ชายได้รวมทั้งการกระทำความผิดมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น ผู้หญิงจึงเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพของผู้หญิง³²

จากสาเหตุที่ผู้วิจัยได้นำเสนอข้างต้นแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละคนมีสาเหตุของการกระทำความผิดที่กลายมาเป็นผู้ค้ายาบ้าแตกต่างกันไป ดังนั้นการเกิดกระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้าจึงมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน และมีความแตกต่างกันไปด้วย

2. กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจะเห็นได้ว่ากระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ่านั้นจะมีลักษณะเป็นกระบวนการค้ายาบารายย่อยที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์หลายๆ อย่างประกอบกันทั้งความต้องการทางการเงินของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในด้านต่างๆ คือความต้องการทางการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ซื้อกระเป๋าสตางค์แฟชั่น เครื่องสำอาง ไปเที่ยวกลางคืน เที่ยวต่างจังหวัด เล่นการพนัน และเล่นเกมออนไลน์ ต้องการเงิน เพื่อที่จะซื้อยามาเสพ รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความต้องการทางการเงินเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นและมีความคิดว่าต้องพึ่งตนเอง จึงทำให้เกิดความต้องการที่จะหารายได้พิเศษ ซึ่งเงื่อนไขนี้มีความสัมพันธ์กับการค้ายาบ้า ประกอบกับสภาพแวดล้อมของครอบครัวและสังคมกล่าว

³¹See, Rita James Simon, *Women and Crime* (Lexington: Lexington Books, 1975).

³²See, Frances Heidensohn, *Women and Crime*, 2nd ed (Hampshire: Macmillan, 1985).

คือการมีสภาพครอบครัวที่แตกแยกและไม่สมบูรณ์ ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน การขัดเกลา และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและเกิดการกระทำผิด รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คือ การค้ายาเสพติดจึงทำให้เป็นแรงผลักดันให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดเนื่องด้วยเห็นว่าการกระทำผิดเป็นเรื่องธรรมดาเพราะคนในครอบครัวก็กระทำกัน รวมถึงสภาพแวดล้อมและชุมชนที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เมื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นจนชินตา ประกอบกับเมื่อเห็นว่าการค้ายาบ้ามีรายได้ดีและเป็นงานที่สบาย ไม่ต้องใช้ความรู้ในการค้ายาบ้า จึงทำให้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญยิ่งขึ้น ซึ่งจากแรงจูงใจนี้ประกอบกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีการใช้ยาเสพติดและการค้ายาเสพติด จึงทำให้เกิดเป็นกระบวนการค้ายาบ้า เพราะผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 รายคบค้าสมาคมและถูกชักจูงให้เรียนรู้วิธีการค้ายาบ้าจากกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี” จากผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำความผิดและกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า เกิดจาก 1) ความต้องการทางการเงินจากการศึกษาวิจัยพบว่าก่อนที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะกลายเป็นผู้ค้ายาบ้าได้นั้นเกิดจากความต้องการทางการเงินในหลาย ๆ สาเหตุ อาทิ ความต้องการทางการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ต้องการเงินเพื่อที่จะซื้อยามาเสพมีความต้องการทางการเงินเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นและมีความคิดว่าต้องพึ่งตนเอง 2) การชักจูงจากเพื่อน เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้กลายเป็นผู้ค้ายาบ้า โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนและเพื่อนสนิท (แฟน) ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีการชักจูงให้ใช้ยาเสพติดและเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดจะเป็นผู้ชักชวนให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญค้ายาบ้าด้วย 3) ครอบครัว มีส่วนผลักดันให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่าครอบครัวของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งการใช้ยาเสพติด และค้ายาเสพติดส่งผล ให้เด็กและเยาวชนหญิงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเพราะเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องแต่ก็ไม่ได้ถูกจับกุมดำเนินคดีแต่อย่างใด 4) ชุมชน สภาพแวดล้อมภายในชุมชนมีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกิดความเคยชินและเรียนรู้วิธีการเสพและค้ายาเสพติดจากชุมชน 5) โรงเรียน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 ราย ขาดการศึกษา เรียนหนังสือไม่จบ เพราะไม่ชอบการไปโรงเรียน ไม่ชอบเรียนหนังสือ เรียนหนังสือไม่สนุก อีกทั้งการเรียนไม่ดี ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญขาดกิจกรรมการมีส่วนร่วมในโรงเรียนที่เป็นประโยชน์ และได้เอาเวลาที่ไม่ได้เรียนหนังสือมาว่างๆ และเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน

ส่วนกระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ่านั้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ่านั้นจะมีลักษณะเป็นกระบวนการค้ายาบ้ารายย่อยที่อยู่ภายใต้

เงื่อนไขสถานการณ์หลาย ๆ อย่างประกอบกันทั้งความต้องการทางการเงินเพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้หนี้การพนัน ต้องการเงินเพื่อที่จะซื้อยามาเสพ และมีความต้องการทางการเงินเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นและมีความคิดว่าต้องพึ่งตนเองจึงทำให้เกิดความต้องการที่จะหารายได้พิเศษ ประกอบกับสภาพแวดล้อมของครอบครัวและสังคมกล่าวคือการมีสภาพครอบครัวที่แตกแยกและไม่สมบูรณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อมและชุมชนที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เมื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นจนจินตนา ประกอบกับเมื่อเห็นว่าการค้ายาบ้ามีรายได้ดีและเป็นงานที่สบาย ไม่ต้องใช้ความรู้ในการค้ายาบ้า จึงทำให้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญยิ่งขึ้น ซึ่งจากแรงจูงใจนี้ประกอบกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีการใช้ยาเสพติดและการค้ายาเสพติด จึงทำให้เกิดเป็นกระบวนการค้ายาบ้า เพราะผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 10 รายคบค้าสมาคม และถูกชักจูงให้เรียนรู้วิธีการค้ายาบ้าจากกลุ่มเพื่อน ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลายเป็นผู้ค้ายาบ้า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรให้ครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของเด็กและเยาวชนให้ความรักและให้ความรู้ อบรมสั่งสอนแต่ในสิ่งที่ดี และแนะนำ ชักจูงให้เด็กและเยาวชนทำแต่สิ่งที่ดีและถูกต้อง และเมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหาควรให้คำปรึกษา คอยดูแล และเฝ้าระวังเพื่อให้เด็กและเยาวชนหันไปใช้หรือยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะถือได้ว่าครอบครัวและสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กและเยาวชนมีส่วนที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมต่าง ๆ
2. รัฐควรมีการผลักดันมาตรการการลงโทษกับเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับคดีการค้ายาเสพติดให้มีความเข้มงวดมากขึ้นนอกเหนือจากการให้เด็กและเยาวชนเข้าศูนย์ฝึกฯ เนื่องจากมาตรการการลงโทษของเด็กและเยาวชนนี้เมื่อเด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกฯ แล้ว เด็กและเยาวชนบางรายยังมีแนวโน้มที่จะกลับเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติด ควรมีการติดตามผลของ เด็กและเยาวชนในระยะยาวด้วย โดยรัฐไม่เพียงแต่จะต้องสร้างมาตรการการลงโทษที่เข้มงวดแล้ว แต่จะต้องนำเสนอผลของการใช้มาตรการการลงโทษเพื่อที่จะทำให้เห็นว่ามาตรการการลงโทษนั้นมีประสิทธิภาพ
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโทษและความรุนแรงของการค้ายาเสพติด รวมถึงโอกาสในการถูกจับกุม เนื่องจากเด็กและเยาวชนหญิงส่วนใหญ่มองว่าการค้ายาบ้าเป็นงานที่ทำได้ง่าย สบาย และได้ค่าตอบแทนจากการค้ายาบ้าสูงและเร็วจึงมีความคุ้มค่าต่อการเสี่ยง โดยที่เด็กและเยาวชนรู้เพียงแค่ว่าโอกาสถูกจับกุมมีน้อย หรือถ้าถูกจับกุมแล้วโทษที่ได้รับก็เพียงถูกเข้าสถานพินิจฯ เพียงไม่กี่เดือนหรือกักขัง เพราะฉะนั้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรให้การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด รวมถึงมาตรการการลงโทษที่มีความรุนแรงเพื่อที่จะไม่ให้เด็กและเยาวชนกล้าที่จะเสี่ยงกับการกระทำความผิด อาทิ สื่อมวลชนซึ่งปัจจุบันถือได้ว่ามีบทบาทอย่างมาก ให้เข้ามาโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงผลเสียของการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และให้เห็นถึงโทษของ

การเข้ามายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ควรมีกระบวนการสืบเสาะ ตรวจสอบพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพื่อเป็นการป้องกันการนำผู้กระทำผิด เนื่องจากเด็กและเยาวชนหญิงบางคนไม่ได้เป็นผู้ค้ายาเสพติดโดยตรง เพียงแต่เป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ซึ่งควรมีการสืบเสาะประวัติของเด็กและเยาวชนจากบุคคล และสภาพแวดล้อมหลาย ๆ ด้านมาประกอบกันให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้ทราบชัดว่า เด็กและเยาวชนนี้ เป็นผู้กระทำผิดและเป็นผู้ค้ายาเสพติดจริงหรือเป็นเพียงผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ขณะถูกจับกุมเท่านั้น รวมทั้งจากกระบวนการสืบเสาะนี้จะทำให้สามารถโยงผู้กระทำผิดได้อย่างชัดเจนและสามารถเชื่อมโยงได้ถึงต้นตอของการค้ายาเสพติดได้มากยิ่งขึ้น

5. ควรมีการจัดระเบียบภายในชุมชน รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในชุมชนเนื่องจากเมื่อเด็กและเยาวชนหญิงได้กลับเข้าสู่สังคมและสภาพแวดล้อมเดิม ซึ่งเป็นแหล่งยาเสพติด ก็จะทำให้เด็กและเยาวชนหญิงมีโอกาสที่จะกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ง่าย ดังนั้นควรมีมาตรการภายในชุมชนเพื่อจัดการแก้ไขและเพื่อให้คนภายในชุมชนให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมพื้นฐานเพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พร้อมทั้งใช้มาตรการทางสังคมเข้มข้มยับยั้ง เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดในครั้งต่อไป

6. สร้างโอกาสทางเลือกแก่เด็กและเยาวชนที่ออกจากศูนย์ฝึกฯ ให้มีการประกอบอาชีพ และการหารายได้ที่แน่นอน โดยอาจจะมีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพและร้านค้าที่มั่นคงและแน่นอน เพื่อรับสินค้าและการบริการของเด็กและเยาวชนที่ได้ออกจากศูนย์ฝึกฯ ไปแล้ว เพราะเนื่องจากปัจจุบันศูนย์ฝึกฯ ได้ให้ความรู้และอบรมเกี่ยวกับการฝึกอาชีพแต่เมื่อเด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกฯ แล้ว ก็ไม่สามารถนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกอาชีพมาใช้ได้ต่อ เนื่องจากขาดแคลนเงินทุนในการสร้างผลิตภัณฑ์และการบริการ รวมถึงไม่มีร้านค้าที่สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้แน่นอน

บรรณานุกรม

- กีก้อง ดิศวัฒน์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีทำร้ายร่างกายของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง,” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.
- ข่าวสนุกออนไลน์. สลด! จับเด็กสาว 15 เป็นเจ้าแม่ขายยาบ้า [Online]. Available URL: <http://news.sanook.com/1092274/>. 2555 (พฤศจิกายน 30).
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. “ค่านิยมที่เป็นเครื่องชี้แนวโน้มการต่อต้านสังคมของเยาวชนกระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง,” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- _____. ครอบครัวของเด็กและเยาวชนกระทำความผิด: จำแนกตามกลุ่มชาติพันธุ์ในกรุงเทพมหานคร. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ไทยรัฐออนไลน์. รวบ 3 พี่น้องค้ายาบ้า มีด.ญ.วัย 14 กับ 15 ปีร่วมด้วย [Online]. Available URL: <http://www.thairath.co.th/content/region/92738>. 2555 (พฤศจิกายน 30).
- บางกอกทูเดย์. สาว 17 ค้ายาบ้า-ไอซ์ หาเงินใช้เที่ยวเตร่! [Online]. Available URL: <http://www.bangkok-Today.com/node/5622>. 2555 (พฤศจิกายน 30).
- ขวัญตา (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2555.
- น้ำหวาน (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2555.
- เปรี้ยว (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 25 มิถุนายน 2555.
- ปูเป้ (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2555.
- แดงโม้ (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.
- พรชัย ขันดี, อิชชัย ปิตะนีละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์. ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คเน็ต, 2543.
- พลอยสวย (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.
- พลอยใส (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2555.
- พิพิธภัณฑ์ศาลไทยและหอจดหมายเหตุ. ศาลในอดีต [Online]. Available URL: <http://www.museum.coj.go.th/court/childandfamily.html>. 2554 (สิงหาคม 29).
- มติชนออนไลน์. จับนักเรียนสาวม.6 ค้ายาบ้า [Online]. Available URL: <http://tnews.teenee>.

- com/ crime/ 16897.html. 2555 (พฤศจิกายน 30).
- มิวสิค (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2555.
- สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. สถิติคดีย้อนหลังระหว่างปี 2544-2553 [Online]. Available URL: http://www2.djop.moj.go.th/stat/upload/back53_offense.pdf. 2554 (กรกฎาคม 28).
- สุดสงวน สุธีสร. อาชญวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- สุนิสา จิธรานนท์. "ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี," วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- หมูแดง (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 17 กรกฎาคม 2555.
- หลิน (นามสมมติ). สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2555.
- อุมาพร ตังคสมบัติ. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: เพื่องฟ้าพรินต์, 2541.
- ASTV ผู้จัดการออนไลน์. ตำรวจสภ.เมืองบุรีรัมย์ รวบ 4 วัยรุ่นชายหญิง ค้าและเสพยาบ้า พร้อมของกลางยาบ้า และตรวจยึดทรัพย์สินเงินสด รถยนต์มูลค่ากว่าล้านบาท [Online]. Available URL: <http://www.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9550000085328>. 2555 (พฤศจิกายน 30).
- Cloward, Richard A. and Ohlin, Lloyd E. **Delinquency and Opportunity**. Glencoe, III Free Press, 1960.
- Heidensohn, Frances. **Women and Crime**. 2nd ed. Hampshire: Macmillan, 1985.
- Hirschi, Travis. **Causes of Delinquency**. Berkeley: University of California Press. 1971.
- Merton, Robert K. "Social Structure and Anomie." **American Sociological Review** 3, 4 (1938): 672-682.
- Simon, Rita James. **Women and Crime**. Lexington: Lexington Books, 1975.
- Sutherland, Edwin H. **Principles of Criminology**. Chicago: University of Chicago Press, 1924.